

Χρειαζόμαστε συμμάχους και εμείς τους διώχνουμε

Του **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΛΛΙΣ**

Η άγνοια για το πώς λειτουργούν οι Ευρωπαίοι, κράτη και θεσμοί, σε συνδυασμό με την απειρία στη διαπραγμάτευση, έχουν προκαλέσει τεράστιο πλήγμα στην εικόνα της Ελλάδας. Επειτα από πέντε κουραστικούς μήνες που χαρακτηρίζονται από ασυνεννοησία, αλληλοδιαψεύσεις, συγκρούσεις, αδιέξοδα και συνεχείς παρατάσεις της αγωνίας, έχουν εξαντληθεί οι αντοχές των εταίρων.

Σε ένα δύσκολο περιβάλλον, όπως είναι αυτό της εξάρτησης από δανειστές, η μάχη είναι άνιση. Για να έχει κανείς ελπίδες επιτυχίας, χρειάζονται σύμμαχοι και στηρίγματα. Αλλά με την αλλοπρόσαλλη τακτική μας χάνουμε τον ένα φίλο μετά τον άλλο. Αρκούν μια-δυο λάθος κινήσεις, πόσο μάλλον περισσότερες, για να απολέσει κανείς την αξιοπιστία του. Το δύσκολο, και ενίοτε αδύνατο, είναι να την επανακτήσει.

Η επιδείνωση του κλίματος στις σχέσεις της Αθήνας με τους εταίρους της είναι ραγδαία. Στον κύριο πρωταγωνιστή του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι, τη Γερμανία, οι βουλευτές της Χριστιανοδημοκρατικής Ένωσης της Αγκελα Μέρκελ έχουν ξεσηκωθεί κατά της περαιτέρω στήριξης της Ελλάδας. Ο Σοσιαλδημοκράτης αντικαγκελάριος Ζίγκμαρ Γκάμπριελ προειδοποιεί ότι «η Ευρώπη έχει φτάσει στα όριά της» και κατηγορεί τον Αλέξη Τσίπρα, λέγοντας πως «το πρόβλημά του είναι ότι δεν προτίθεται να αντιμετωπίσει τα ζητήματα που χρειάζεται να επιλυθούν, αλλά προτιμά να τα ακουμπήσει στους ώμους των Ευρωπαίων φορολογουμένων, αλλά αυτό δεν θα λειτουργήσει».

Στο επίπεδο των ευρωπαϊκών θεσμών, δεν είναι μόνο η πρόσφατη ψύχρανση με τον πρόεδρο της Κομισιόν, Ζαν-Κλοντ Γιουνκέρ. Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Μάρτιν Σουλτς, δηλώνει ότι «ο χρόνος εξαντλείται και οι συνέπειες θα είναι δραματικές», και τώρα που φθάνουμε στο τέλος της διαδρομής επισημαίνει: «Μπορώ μόνο να προειδοποιήσω την ελληνική κυβέρνηση να μην απορρίψει τη χείρα που της τείνουν».

Σε ανάλογο πνεύμα κινούνται ο ένας μετά τον άλλο οι υπουργοί Οικονομικών, όχι μόνο ο «κακός» Ολλανδός και πρόεδρος του Eurogroup ή ο «σκληρός» Γερμανός, αλλά και ο Σλοβάκος, ο Αυστρια-

κός, ο Βέλγος, ο Γάλλος, ο Ιταλός κ.ά. Είτε επιτίθενται πλέον ανοικτά στην Ελλάδα είτε, στην καλύτερη περίπτωση, την προειδοποιούν ότι ένα Grexit δεν είναι πλέον πρόβλημα για την Ευρώπη.

Η δυσφορία των Ευρωπαίων έναντι της Ελλάδας συνοψίζεται στις παρακάτω επισημάνσεις που έκανε χθες ο οικονομικός σύμβουλος του Ιταλού πρωθυπουργού Ματέο Ρέντσι. «Θα ήθελα να υπενθυμίσω, σε περίπτωση που κάποιος το έχουν ξεχάσει, ότι σήμερα η Ελλάδα ζει χάρη στα χρήματα που της δάνεισαν η Ευρώπη και η Ιταλία. Όχι τα χρήματα των τραπεζών, τα δικά μας χρήματα», σημείωσε ο Γιοράμ Γκούτγκελντ, και πρόσθεσε: «Υπενθυμίζω πως για κάποια χρόνια ακόμη, η αποπληρωμή του χρέους της έχει παγώσει. Και υπενθυμίζω ότι το κόστος για

Οι συγκρούσεις με τους Ευρωπαίους, που αποδεδειγμένα είναι οι μόνοι που έχουν λόγο και δύναμη να μας βοηθήσουν, είναι επικίνδυνη τακτική.

την αποπληρωμή του χρέους αντιστοιχεί σε περίπου δύο μονάδες του ΑΕΠ. Λιγότερο από τη Γερμανία, λιγότερο από το μισό από όσα ξοδεύει κάθε χρόνο η Ιταλία. Με τους αριθμούς αυτούς διερωτάται κανείς αν ο Έλληνας πρωθυπουργός έχει κατανοήσει το πρόβλημα της πολιτικής βιωσιμότητας των αιτημάτων του».

Όπως μου έλεγε πρώην αξιωματούχος του ΔΝΤ, που είναι τώρα στέλεχος κορυφαίου ιδρύματος στην Ουάσιγκτον, ο οποίος αυτές τις μέρες επισκέπτεται την Ελλάδα, «φοβάμαι ότι τα πράγματα δεν θα πάνε καθόλου καλά για την Ελλάδα. Βλέπω τον πρωθυπουργό σας να απευθύνεται κυρίως στο εσωτερικό ακροατήριο, να κατηγορεί άλλα ευρωπαϊκά κράτη και την Κομισιόν, χωρίς να έχει αντιληφθεί τι συμβαίνει στο εξωτερικό, όπου το κλίμα για την Ελλάδα έχει επιδεινωθεί δραματικά».

Ο λαϊκισμός στο εσωτερικό έχει κόστος στο εξωτερικό. Η σύγκρουση με τα μέλη της ευρωπαϊκής οικογένειας, στην οποία ανήκουμε και είναι η μόνη που έχει λόγο και δύναμη να μας βοηθήσει, είναι μια αδιέξοδη και επικίνδυνη στρατηγική.